

یلدای فرشته‌ها در مرز صفر زندگی

روایت شهر آراز حال و هوای آی سی یو بیمارستان امام رضا(ع) در آستانه بلندترین شب سال

الهام مهدزاده
e.mahdizadeh@shahraranews.ir

گزارش روز

از کما بر گشته‌ها روایت‌های عجیبی از مرگ و زندگی دارند اما حرفشان در یک چیز مشترک است؛ اگر این فرشته‌ها نبودند اینجا نبودیم. اشاره‌شان به پرستاران و پزشکان آی‌سی‌یو است که در این برزخ همراهشان بوده‌اند. همین است که اینجا هم‌زمان که پر از ناامیدی است سرشار از امید است؛ درست‌است که گاهی ترس تانوک انگشتانت را سرمی‌کند اما گاهی هم زندگی دوباره، اشک به چشمانت می‌آورد. در بزنگاه امید و ناامیدی گم شده‌ام توی روپوشی سفید تا نه اینکه شبیه فرشته‌های سالن آی‌سی‌یو بیمارستان امام رضا(ع) باشم، نه! فقط می‌خواهم از یلداهای بی‌شمارش بگویم در مرز صفر زندگی.

● شب‌های پراساترس آی‌سی‌یو،

طولانی‌تر از یلدا

آی‌سی‌یو بیمارستان امام رضا(ع) نخستین آی‌سی‌یو بیمارستانی مشهد بود که هم‌زمان با شیوع کرونا برای پذیرش بیماران کرونایی اعلام آمادگی کرد. از آن روز تا امروز این بخش و پرسنلش روز و شب‌های غربی را تجربه کرده‌اند؛ بیش از آنکه ترخیمی داشته باشند، فوتی دیده‌اند، برای همین کرونا در اینجا معنای متفاوتی دارد. بیکرهای بی‌رقم روی چند تخت و دستگاه‌هایی که زندگی را به شماره انداخته‌اند درست لب مرز بودن و نبودن. به یلدا نزدیکیم و عجیب نیست که دکتر علیرضا صداقت، رئیس این بخش، هر شبی را که او و همکارانش اینجا گذرانده‌اند طولانی‌ترین شب سال می‌داند. او را هم مثل همکارانش، فقط می‌توان از اسفمی روی روی روپوش سفیدش با مازیک نوشته‌اند، شناخت. می‌گوید: شب برای بیمارانی که چشم انتظار مرخصی هستند سخت و طولانی می‌گذرد. برای پرستاران هم دشوار می‌گذرد؛ زیرا بی‌وقفه و بدون یک لحظه استراحت به بیماران رسیدگی می‌کنند.

صدای سرفه‌های بلند، سکوت آی‌سی‌یو را می‌شکند. پرستاری پشت سرم سرفه می‌کند. دکتر صداقت که ترس را در چشمان من دیده است، می‌خندد که «کرونا ندارد. به‌خاطر لوزه است.» و با اشاره به همان پرستار ادامه می‌دهد: از همان روزی که شیوع کرونا در مشهد اعلام شد تا امروز که چیزی به شب یلدا نمانده، مادرش را ندیده است. خود دکتر صداقت هم همین دلنگاری را دارد؛ می‌گوید: سخت است ندیدن مادر یا

برای گفت‌وگو منتظر می‌مانیم تا رسیدگی به بیماران و بررسی علامت حیاتی آنان به پایان برسد. مجتبی شفاei، پرستار بخش آی‌سی‌یو بیمارستان امام رضا(ع) است. همه صورتش به‌خاطر لباس‌ها و دوماسک چندلایه‌ای که به صورتش زده از عرق خیس شده است. همکارانش می‌گویند که او از ۱۱ اسفند پارسال که اولین مورد کرونا در مشهد اعلام شده، تا الان که ۲۹۹ روز گذشته در بخش آی‌سی‌یو کرونا امام رضا(ع) حضور داشته است. می‌گوید در این مدت روزهای سخت زیاد دیده است، مثل دیدن نفس‌های آخر بیمارانی که با همه تلاش از دنیا رفته‌اند، یا دیدن مرگ همکاران روی همین تخت‌ها. باین حال این پرستار بخش آی‌سی‌یو، پرستاری را معادل پرستش خوبی‌ها می‌داند.

گفت‌وگوی ما با شفاei یک روز مانده به یلدا و در آی‌سی‌یو پشتیبان بیمارستان امام رضا(ع) صورت می‌گیرد. شفاei و دیگر کادر درمانی آی‌سی‌یو بیمارستان امام رضا(ع) بلندترین شب سال را در کنار بیماران کرونایی هستند، مثل همه ۲۹۹ روز قبل. ● در این مدتی که کرونا آمده و شما در بخش آی‌سی‌یو بیمارستان امام رضا(ع) بوده‌اید، روز خلوت داشته‌اید؟

آی‌سی‌یو و خلوتی را (با خنده) تخت‌های آی‌سی‌یو بیمارستان امام رضا(ع) از ابتدای کرونا که اسفندماه بود تا الان که ۱۰ ماه گذشته روز خلوت که چه عرض کنم، یک ساعت خلوت هم به خودش ندیده است فقط روزهای بعد از تعطیلات نوروز یک هفته‌ای، تعداد مر ارجعه‌کننده به‌حال کمتر بود.

موضوع: جذب سرمایه‌گذار احداث و بهره‌برداری پیست آموزشی اسکیت و زمین چندمنظوره ورزشی در پارک صادقیه

